

אצל גולדה על הדשא

מ תקצת חבורה של אנשים צעירים, צנחנים, ונדמה לך שאי-טו-טו עומדים להפוך את המדינה ולשנות את פרצופה. סקרנות, אני מתקרב. מאזין, ואחרי כמה דקות מצטער שלא נולדתי הרש. כן, הצנחנים, שכאו ממערב לתעלה, הגיעו. הם מול הכנסת על הדשא. במקום מאות או אלפים, הגיעו כמה עשרות. ממה ששמעתי, אני מגיע למסקנה שהם מזמינים את ספיר לחרבן להם על הראש. מעלים דרישה לזכויות לחיילים משוחררים, טיפול נאות במישפחות נפגעים. אריק שרון מגיע. האווירה המישפחתית צפה על פני הדשא. התברר, שישבו עד כה בצד, והעדיפו לפטפט ולהשתוף, מתקרבים לשימוע דברי אלהים. אפשר לסכם את הדבריו בשלוש מילים: "חבריה, זה הנחמד". אצלי המילה נחמד מעוררת אסוציאציות על הסבתא שבצמרת. מאיר פעיל, בטון דומה, יותר מעשי, אומר ושמה שעושים בפורום הזה זה טוב, מחליף כמה בדיחות עם שרון.

מ משיבים לרבר, מעלים רעיונות, תכל'ס — אין, הולכים על בית-החרושת אוניברסל, שפיטר חייל מילואים, דורשים שוב מילוי התחייבויות על תנאים חומריים שהובטחו. אנשים צעירים שמציעים עצמם למכירה. משהו כבר אמר שאחרי המלחמה מאבדים את הביצים, וזה כולל את הצנחנים הנחמדים שעל הדשא. פותרים ללכת על דברים גדולים, ושוכחים שהעסק מסריח מלמעלה, שהעם איבד את איכות-החיים בעזרתו האדיבה של הממשטר. מוטי אשכנזי עומד בצד, מחבר רק כשפונים אליו. חברים סתמיים. עושה רושם שגם הוא לא מבין לאן הם רצים. יוסי לנדאו מזהיר שגם את הפנתרים קנו בכסף, שזה לא העיקר, כיש חברים יותר ערכיים עליהם צריך להילחם. גומרים עליו מייד. הולכים ביחד לנחמה. מטרתה אין. העיקר להיכנס. מהפשים תשומת-לב. ממי? הכנסת ריקה. הלכתי בהרגשה שהכל נגמז כבר בתחילתו. הלוואי שאני משקר!

היושבים בחשכה, על כל פנים בעיני של דובר משרד-המסחר-התעשייה. יוסף שריק, תל-אביב

משנה יום

משנה מזל

אתם חוזרים וטוענים כי הוצאת העולם הזה לאור ביום השלישי בשבוע גרמת לכם מדי פעם אי-מזל. כאילו לאשר זאת, אמנם החמצתם השבוע את חזרת גולדה ודיין לממשלה.

אני מציע לכם הצעה פשוטה: תחילו להוציא את השבועון ביום החמישי בשבוע. גיל דגני, גבעתיים

● זה לא יעזור. גולדה ודיין יזינו גם את המאורעות שלהם לאותו מועד.

לא שכה, כמובן, להזכיר לי שלפני שאצא הביתה לא אשכח להשאיר לו את השבועון. לך ותסביר לאשתי מדוע אינני מביא הביתה בחופשות את העולם הזה! צבי אבי אבי, צה"ל

תגובות עתודאים

אנו, קבוצת סטודנטים הלומדים ומשרי תים בצה"ל במסגרת העתודה האקדמאית, מבקשים להגיב על מכתבו של סגן אהוד וייצמן (העולם הזה 1900): במכתבו מתריע סגן וייצמן על עיוות, כביכול, בגיוס אנשי העתודה האקדמאית. ובכן, כנראה שהכותב, אותו מכיר חלקנו אישית מלימודיו בטכניון, לא טרח להתר עדכן בנושא, כיוון שאם היה עושה כך, היה מגלה כי כל העתודאים בעלי פרופיל קרבי, גויסו עם פרוץ המלחמה או מייד אחריה, וחלק מהם נטל חלק בקרבות ואף היו מיספר נפגעים. כיום עדיין עוסקים אותם עתודאים בפעילות מיבצעית בגזרות שונות ובתפקידי דים יותר רציניים מתפקידי שמירה, אותם מיעד לנו סגן וייצמן המלומד, ואיש מתוכנו עדיין לא התבשר על שיחרורנו. **טוראי עמירם דגן**, ד"צ 1347

פינת השידוכים

אבקשכם לפרסם שאני מעוניין להכיר בחורה שחורת-שיער, גובה 170—165 ס"מ, במידות 90—60—90. שטחי ההתניינות הם, לפי הסדר: אהבה הופשית, טיולים, פסיכולוגיה, גנטיקה והעיקר לעשות חיים כל הזמן. רק אחת שתשלח תמונה (כל הגוף) תיענה. רצוי שתכתוב בעברית או אנגלית, אך עדיף צרפתית. **סמל אדוארד רסן**, ד"צ 2153 חייל מעוניין להתכתב ולהכיר בנות חיטאיות בגיל 17—20. המעוניינות יפנו לת"ד 2441, חיפה, ואנא צרפו תמונה. **ראובן**, צה"ל

דיין, פרס וגולדוטר על שערי "העולם הזה" הרבה צבע

התמונה שפורסמה, שצולמה לפני חמש שנים.

כסף משוחרר,

לא יוחזר!

אני מקווה כי בהצלבה על דיין, הש- תמשתם בהרבה צבע ולהצתם בחזקה על מכבש מכות-הדפוס, מכיוון שבאחד מן המיקרים הקודמים, השתחרר האובייקט וחזר אל הכיסא.

יצחק שביב, נתניה

● ההצלבה הראשונה של שער העולם הזה (1075), היתה ב-1958, אחרי מאבק ארוך במפק"ל המישטרה דאז יחזקאל סהר שסולק ממשרתו בעיקבות הרשעתו בדין. ההצלבה על גולדוטר פורסמה ב-1964 (העולם הזה 1417), והיא מתייחסת להפ- טו בבחירות בארצות-הברית. ההצלבה על פרס פורסמה ב-1965 (העולם הזה 1446), כאשר הוא נאלץ להת- פטר מתפקידו כסגן שר-הביטחון, עם פי- לוג רפ"י ממפא"י. פרס חזר לממשלה אח- רי שרפ"י צורפה אליה.

פרופסור אינשטיין

במישרד-המיסחר

זה הופך להיות ברור מיום ליום שיש

הצילו!

שומה שריק, צה"ל

בצירוף חיוך מתנצל של הנהג. לך תכעס עליו. למחרת מתייצב אצלי האפסנאי עם זוג בגדי-עבודה חדשים לגמרי, מוטוים ב- סטרטוס ישר, וברור שאינו שוכח לשאול אם גמרתי כבר לקרוא את העולם הזה. את ארוחת-הצהריים מקבל אני בדרך- כלל מאחרי הקלעים, כשהיא כוללת סטייק או שיניצל דפוק מכל הלב — וכמובן בצירוף תיכורת שלא אשכח להעביר ל- טבחים את העולם הזה.

השק"ם פתוח עבורי גם בשבת, והי- שק"מיסט אפילו מוכר לי את הטוויסט במחיר הישן שלפני ההעלאה. בשבוע שעבר נקראתי בדחיסות לבונקר המיפקדה, ונאמר לי שתורי לצאת הביתה הוקדם משום מה. הרס"ר הציגי והקשות

וביחוד ממדור תשקיף. לעומת זאת, אינני שבע-רצון מהכתבות הבאות להציג אנשים שנקלעו למצבים קשים, עקב טעויות שלהם או כתוצאה מתנאי הסביבה, כגיבורי דרמות שנקלעו למצבם באשמת המישטר בארץ. **אריה יהלומי**, ד"צ 2032

חיי העולם הזה

משרת אני ביהידת שירותים קידמיים, המרוחקת מיחידת-האם שלה עשרות ק" לומטרים, והנמצאת אי-שם בלב הדיונות בסיני.

ביום בו אמור העולם הזה להגיע, יש משום מה מתנדבים רבים להביא דואר, ותמיד מגיע אלי העיתון ללא מעטפה,

הדואר הצבאי של

העולם הזה

סליחה, טעות בדובון

עלי לצייץ ולאמת את דברי קציני-אספקה ראשי, שאכן נופקו לנו מהאפסנאות הפריי- טים הבאים: בגדי-עבודה, נשק, חגור ומחסניות.

לגבי הציוד המשמש למילחמה בקור, המצב שונה: הסכ"ם פרטי, הסירים פרי- טיים, שני תנורי-החימום פרטיים, הכפפות תרומת כיתן דימונה, הנרות לתאורה — פרטיים, המיטות — תרומתו הנדיבה של הצבא הסורי.

השבוע קיבלנו דובונים. למחרת הם נלקחו מאיתנו, בטענה שהיתה טעות ב- חלוקה, והם היו מייעדים ליחידה אחרת. יש לי הרושם שגם התקופה הארוכה שאנו משרתים בצפון הקר, היא טעות. **בר"ש לאויש לויבוביץ**, צה"ל

דעתו של חייל

ברצוני להודות על העיתון המגיע אלי מדי שבוע. אני נהנה בעיקר מהכתבות הפוליטיות,